

58**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. května 2014 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Islámábádu dne 30. října 2015.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dne 30. října 2015 a její ustanovení se budou provádět v souladu se zněním písmen a) a b) téhož článku.

Anglické znění Smlouvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

C O N V E N T I O N**BETWEEN****THE CZECH REPUBLIC****AND****THE ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN**

**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE CZECH REPUBLIC AND THE ISLAMIC REPUBLIC OF PAKISTAN,

**desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation
and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income
and to promote and strengthen the relations between the two countries,**

have agreed as follows:

CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Pakistan, the income tax (hereinafter referred to as "Pakistan tax");
 - b) in the case of the Czech Republic:
 - (i) the tax on income of individuals; and
 - (ii) the tax on income of legal persons;(hereinafter referred to as "Czech tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term "Pakistan" when used in a geographical sense means Pakistan as defined in the constitution of the Islamic Republic of Pakistan and includes any area outside the territorial waters of Pakistan which under the laws of Pakistan and international law is an area within which Pakistan exercises sovereign rights and exclusive jurisdiction with respect to the natural resources of the seabed and subsoil and superjacent waters;
- b) the term "the Czech Republic" means the territory of the Czech Republic over which, under Czech legislation and in accordance with international law, the sovereign rights of the Czech Republic are exercised;
- c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Czech Republic or Pakistan, as the context requires;
- d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Pakistan, the Federal Board of Revenue or its authorised representative;

(ii) in the case of the Czech Republic, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of effective management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop;

f) a warehouse in relation to a person carrying on business in the field of storage;

g) a sales outlet;

h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) a building site, or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than six months;

b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

a) that permanent establishment; or

b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those

conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution or the payment is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed

profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State provided it is beneficially owned by:

a) the Government, a political subdivision or a local authority of the other Contracting State; or

b) the Central Bank of that other State; or

c) any financial institution owned or controlled by the Government of that other State; or

d) a resident of the other Contracting State in connection with a loan or a credit guaranteed or insured by:

(i) the Government, a political subdivision or a local authority of the other Contracting State; or

(ii) the Central Bank of that other State; or

(iii) any financial institution owned or controlled by the Government of that other State.

4. For the purposes of the provisions of paragraph 3, the terms "the Central Bank" and "any financial institution owned or controlled by the Government of that other State" mean, unless the context otherwise requires:

a) in the case of Pakistan:

(i) the State Bank of Pakistan;

(ii) the National Bank of Pakistan; and

(iii) any financial institution owned or controlled by the Government of Pakistan as may be agreed upon between the competent authorities of the Contracting States;

b) in the case of the Czech Republic:

(i) the Czech National Bank;

(ii) the Czech Export Bank;

(iii) the Export Guarantee and Insurance Company; and

(iv) any financial institution owned or controlled by the Government of the Czech Republic as may be agreed upon between the competent authorities of the Contracting States.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purposes of this Article. The term "interest" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-

mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES AND SERVICES FEES

1. Royalties and services fees arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties and services fees may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties or services fees is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties or services fees.

3. a) The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

b) The term "services fees" as used in this Article means payments received as a consideration for the provision of technical, consultancy and managerial services, but does not include payments for services mentioned in sub-paragraph a) of paragraph 3 of Article 5 and in Articles 14 and 15.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties or services fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties or services fees arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right, property or service in respect of which the royalties or services fees are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties and services fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties or services fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties or services fees was incurred, and such

royalties or services fees are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties or services fees shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties or services fees, having regard to the use, right, information or service for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of property forming part of the business property of an enterprise and consisting of ships or aircraft operated by such enterprise in international traffic or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other interests in a company, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. In the computation of the periods mentioned in sub-paragraph b) of paragraph 1, the following days shall be included:

a) all days of physical presence including days of arrivals and departures, and

b) days spent outside the State of activity such as days of weekends, national holidays, holidays, and business trips directly connected with the performance of the activity of the recipient in that State, after which the activity was resumed in the territory of that State.

3. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other

Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

- a) the recipient exercises the employment in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. In the computation of the periods mentioned in sub-paragraph a) of paragraph 2, the following days shall be included:

- a) all days of physical presence including days of arrivals and departures, and
- b) days spent outside the State of activity such as days of weekends, national holidays, holidays, and business trips directly connected with the employment of the recipient in that State, after which the activity was resumed in the territory of that State.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal

activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State except that if such income is derived from sources within the other Contracting State, that income may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of a resident of Pakistan, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Pakistan derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Czech Republic, Pakistan shall allow as a deduction from the Pakistan tax of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Czech Republic. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Pakistan tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Czech Republic.

2. Subject to the provisions of the laws of the Czech Republic regarding the elimination of double taxation, in the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of the Czech Republic derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Pakistan, the Czech Republic shall allow as a deduction from the Czech tax of that resident, an amount equal to the income tax paid in Pakistan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Pakistan.

3. Where in accordance with any provision of this Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

CHAPTER V

SPECIAL PROVISIONS

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities.

4. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

5. Except where the provisions of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties, services fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

6. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain

the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

MISCELLANEOUS PROVISIONS

1. The competent authority of a Contracting State may, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of the Convention to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of this Convention.

2. The provisions of the Convention shall in no case prevent either Contracting State from applying the provisions of its domestic laws that are aimed at the prevention of fiscal avoidance or evasion.

CHAPTER VI

FINAL PROVISIONS

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified and the Instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in the case of Pakistan:

(i) in respect of taxes withheld at source, to amounts paid or credited on or after the first day of July next following the date on which the Convention enters into force; and

(ii) in respect of other taxes, to income in any taxable year beginning on or after the first day of July next following the date on which the Convention enters into force;

b) in the case of the Czech Republic:

(i) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and

(ii) in respect of other taxes on income, to income in any taxable year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through the diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in the case of Pakistan:

(i) in respect of taxes withheld at source, to amounts paid or credited on or after the first day of July next following the date on which the written notice of termination is given; and

(ii) in respect of other taxes, to income in any taxable year beginning on or after the first day of July next following the date on which the written notice of termination is given;

b) in the case of the Czech Republic:

(i) in respect of taxes withheld at source, to income paid or credited on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the written notice of termination is given; and

(ii) in respect of other taxes on income, to income in any taxable year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the written notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Prague this 2nd day of May 2014 in the English language.

For the Czech Republic

Andrej Babiš

**First Deputy Prime Minister and
Minister of Finance**

For the Islamic Republic of Pakistan

Tajammul Altaf Chughtai

**Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the Islamic
Republic of Pakistan to the Czech
Republic**

PŘEKLAD

S M L O U V A

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

PÁKISTÁNSKOU ISLÁMSKOU REPUBLIKOU

O ZAMEZENÍ DVOJÍMU ZDANĚNÍ
A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU

ČESKÁ REPUBLIKA A PÁKISTÁNSKÁ ISLÁMSKÁ REPUBLIKA,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a podpořit a upevnit vztahy mezi oběma zeměmi,

se dohodly takto:

Č Á S T I

R O Z S A H S M L O U V Y

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které jsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.
2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z částí příjmu, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky.
3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:
 - a) v případě Pákistánu, daň z příjmů (dále nazývaná „pákistánská daň“);
 - b) v případě České republiky:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob; a
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;(dále nazývané „česká daň“).
4. Smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po datu podpisu Smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich daňových zákonech.

Č Á S T II

D E F I N I C E

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:
 - a) výraz „Pákistán“, pokud je použit v zeměpisném významu, označuje Pákistán tak, jak je definován v ústavě Pákistánské islámské republiky a zahrnuje jakoukoliv oblast mimo výsoštných vod Pákistánu, která je, podle právních

předpisů Pákistánu a podle mezinárodního práva, oblastí, kde Pákistán vykonává svrchovaná práva a výlučnou jurisdikci s ohledem na přírodní zdroje mořského dna a podloží a vod, které leží nad tím;

b) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;

c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Pákistán;

d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz „státní příslušník“ označuje:

(i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;

(ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízenou nebo zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;

h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem, který má místo svého hlavního vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď provozována nebo letadlo provozováno pouze mezi místy ve druhém smluvním státě;

i) výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě Pákistánu, Federální berní úřad nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě České republiky, ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy v jakémkoliv čase některým ze smluvních států, bude mít každý výraz, který v ní není definován, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, takový význam, jenž mu náleží v tomto čase podle právních předpisů tohoto státu pro účely daní, na které se Smlouva vztahuje, přičemž jakýkoliv význam podle používaných daňových zákonů tohoto státu bude převažovat nad významem daným výrazu podle jiných právních předpisů tohoto státu.

Článek 4

REZIDENT

1. Výraz „rezident smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa hlavního vedení nebo

jakéhokoli jiného podobného kritéria, a rovněž zahrnuje tento stát a jakýkoliv nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto státu. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následovně:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem pouze toho státu, ve kterém má k dispozici stálý byt; jestliže má k dispozici stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá k dispozici stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, jehož je státním příslušníkem;

d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem pouze toho státu, v němž se nachází místo jejího hlavního vedení.

Článek 5

STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo k výkonu činnosti, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu;

f) sklad, a to ve vztahu k osobě, která vykonává činnost v oblasti skladování;

g) místo prodeje;

h) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jakéhokoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než šest měsíců;

b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé místo k výkonu činnosti, které se udržuje pouze za účelem vykonávání jakékoli jiné činnosti, která má pro podnik přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 - jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, jestliže tato osoba:

a) má a obvykle vykonává v tomto státě oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takovéto osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa k výkonu činnosti, by nezakládaly z tohoto trvalého místa k výkonu činnosti stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo

b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že, nejde-li o výkon zajišťovací činnosti, má pojišťovna jednoho smluvního státu stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí, prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku a jestliže jsou tento podnik a zástupce ve svých obchodních a finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Č Á S T I I I Z D A Ň O V Á N Í P Ř Í J M Ů

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je daný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, užívací právo k nemovitému majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik

vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat:

a) této stálé provozovně; nebo

b) prodejem zboží v tomto druhém státě, které je stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely činnosti stálé provozovny, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků, odměn nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvláštní poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při stanovení zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků, odměn nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvláštní poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případu bankovního podniku, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jakékoliv jiné z jeho kanceláří.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením. Použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

MEZINÁRODNÍ DOPRAVA

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.
2. Jestliže místo hlavního vedení podniku vodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav lodi, nebo, není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodi rezidentem.
3. Ustanovení odstavce 1 platí rovněž pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku druhého smluvního státu, nebo
 - b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo kapitálu podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu
- a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.
2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne:
 - a) 5 procent hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo drží alespoň 25 procent kapitálu společnosti, která dividendy vyplácí;
 - b) 15 procent hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Tento odstavce se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdílí zisk nebo provádí platbu, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže jsou tyto dividendy vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 jsou úroky mající zdroj v jednom smluvním státě osvobozeny od zdanění v tomto státě, pokud jsou skutečně vlastněny:

a) vládou, nižším správním útvarem nebo místním úřadem druhého smluvního státu; nebo

b) centrální bankou tohoto druhého státu; nebo

c) jakoukoli finanční institucí, která je vlastněna nebo ovládána vládou tohoto druhého státu; nebo

d) rezidentem druhého smluvního státu, a to v souvislosti s půjčkou nebo úvěrem, která je zaručena nebo pojištěna nebo který je zaručen nebo pojištěn:

(i) vládou, nižším správním útvarům nebo místním úřadem druhého smluvního státu; nebo

(ii) centrální bankou tohoto druhého státu; nebo

(iii) jakoukoli finanční institucí, která je vlastněna nebo ovládána vládou tohoto druhého státu.

4. Pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad, výrazy „centrální banka“ a „jakákoli finanční instituce, která je vlastněna nebo ovládána vládou tohoto druhého státu“ označují pro účely ustanovení odstavce 3:

a) v případě Pákistánu:

(i) Státní banku Pákistánu;

(ii) Národní banku Pákistánu; a

(iii) jakoukoli finanční instituci, která je vlastněna nebo ovládána vládou Pákistánu, jak může být dohodnuto mezi příslušnými úřady smluvních států;

b) v případě České republiky:

(i) Českou národní banku;

(ii) Českou exportní banku;

(iii) Exportní garanční a pojišťovací společnost; a

(iv) jakoukoli finanční instituci, která je vlastněna nebo ovládána vládou České republiky, jak může být dohodnuto mezi příslušnými úřady smluvních států.

5. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti a majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.

6. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou

základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

8. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY A POPLATKY ZA SLUŽBY

1. Licenční poplatky a poplatky za služby mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky a poplatky za služby však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za služby je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků nebo poplatků za služby.

3. a) Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoli autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, a filmů nebo pásek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu nebo za užití nebo za právo na užití jakéhokoli průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

b) Výraz „poplatky za služby“ použitý v tomto článku označuje platby obdržené jako náhrada za poskytnutí technických, poradenských a manažerských služeb, avšak nezahrnuje platby za služby uvedené v článku 5 odstavci 3 písmenu a) a v článcích 14 a 15.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků nebo poplatků za služby, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky nebo poplatky za služby zdroj, svoji činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo, majetek nebo služba, které dávají vznik

licenčním poplatkům nebo poplatkům za služby, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky a poplatky za služby mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků nebo poplatků za služby, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky nebo poplatky za služby, a tyto licenční poplatky nebo poplatky za služby jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky nebo poplatky za služby mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků nebo poplatků za služby, které se vztahují k užití, právu, informaci nebo službě, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou má k dispozici rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení majetku, který je částí provozního majetku podniku a pozůstávajícího z lodí nebo letadel provozovaných tímto podnikem v mezinárodní dopravě nebo z movitého majetku sloužícího k provozování těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podílů na společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

5. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna v tomto druhém smluvním státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období v úhrnu činí nebo přesahuje 183 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která je pobírána z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Do počítání období zmíněných v odstavci 1 písmenu b) se zahrnují následující dny:

a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dnů příjezdů a odjezdů a

b) dny strávené mimo stát činností, jako jsou víkendové dny, státní svátky, dovolené, a služební cesty přímo spojené s vykonáváním činnosti příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

3. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

a) příjemce vykonává zaměstnání ve druhém státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel ve druhém státě.

3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písmenu a) se zahrnují následující dny:

a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dní příjezdů a odjezdů a

b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou víkendové dny, státní svátky, dovolené, a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozované nebo provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo hlavního vedení podniku.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

PENZE

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 2 zdanění jen v tomto státě.

Článek 19

VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Platy, mzdy a jiné podobné odměny vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové platy, mzdy a jiné podobné odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo

(ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2. a) Penze a jiné podobné platy vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze a jiné podobné platy však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16, 17 a 18 se použijí na platy, mzdy, penze a jiné podobné odměny a platy za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností vykonávanou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

STUDENTI

Platby, které dostává za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo studia student nebo žák, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo studia, nepodléhají zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

OSTATNÍ PŘÍJMY

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě, avšak jestliže je takový příjem pobírán ze zdrojů na území druhého smluvního státu, může být tento příjem rovněž zdaněn v tomto druhém státě.

Č Á S T I V

M E T O D Y V Y L O U Č E N Í D V O J Í H O Z D A N Ě N Í

Článek 22

V Y L O U Č E N Í D V O J Í H O Z D A N Ě N Í

1. V případě rezidenta Pákistánu bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident Pákistánu pobírá příjem, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v České republice, Pákistán povolí snížit pákistánskou daň tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v České republice. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část pákistánské daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem, který může být zdaněn v České republice.

2. S výhradou ustanovení právních předpisů České republiky týkajících se vyloučení dvojího zdanění, bude v případě rezidenta České republiky dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Jestliže rezident České republiky pobírá příjem, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn v Pákistánu, Česká republika povolí snížit českou daň tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v Pákistánu. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjem, který může být zdaněn v Pákistánu.

3. Jestliže je v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy příjem pobíraný rezidentem smluvního státu osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem.

Č Á S T V

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 23

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.
2. Osoby bez státní příslušnosti, které jsou rezidenty smluvního státu nebudou podrobeny v žádném smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci příslušného státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci.
3. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo stálé základny, jež má k dispozici rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, které nebo kteří vykonávají tytéž činnosti.
4. Nic obsaženého v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.
5. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 8 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky, poplatky za služby a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu.
6. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž kapitál je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.
7. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 24

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo, pokud její případ spadá pod článek 23 odstavec 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.
2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit případ vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu se Smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.
3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.
4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 25

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.
2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.

Článek 26

ČLENOVÉ DIPLOMATICKÝCH MISÍ A KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úřadů, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 27

SMÍŠENÁ USTANOVENÍ

1. Příslušný úřad jednoho smluvního státu může po konzultaci s příslušným úřadem druhého smluvního státu odeprít jakékoli osobě, nebo pokud jde o jakoukoli transakci, výhody plynoucí ze Smlouvy, jestliže podle jeho názoru by poskytnutí těchto výhod znamenalo zneužití této smlouvy.

2. Ustanovení Smlouvy v žádném případě nezabraňují smluvním státům provádět

ustanovení jejich vnitrostátních právních předpisů určená k zabraňování situacím vyhýbaní se daňové povinnosti nebo daňovým únikům.

Č Á S T VI Z Á V Ě R E Č N Á U S T A N O V E N Í

Článek 28

VSTUP V PLATNOST

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny co možná nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin a její ustanovení se budou provádět:

a) v případě Pákistánu:

(i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k 1. červenci následujícímu po datu, kterým Smlouva vstoupí v platnost, nebo později; a

(ii) pokud jde o ostatní daně, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. července následujícího po datu, kterým Smlouva vstoupí v platnost, nebo později;

b) v případě České republiky:

(i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později; a

(ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost, nebo později.

Článek 29

UKONČENÍ PLATNOSTI

Tato smlouva zůstane v platnosti dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi ukončit platnost Smlouvy, a to nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne vstupu Smlouvy v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

a) v případě Pákistánu:

(i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k 1. červenci následujícímu po datu, kterým je podána písemná výpověď, nebo později; a

(ii) pokud jde o ostatní daně, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. července následujícího po datu, kterým je podána písemná výpověď, nebo později;

b) v případě České republiky:

(i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána písemná výpověď, nebo později; a

(ii) pokud jde o ostatní daně z příjmů, na příjmy za každý daňový rok začínající 1. ledna v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána písemná výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 2. května 2014 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Českou republiku

Andrej Babiš

**1. místopředseda vlády a
ministr financí**

Za Pákistánskou islámskou republiku

Tajammul Altaf Chughtai

**mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Pákistánské islámské republiky
v České republice**